

den sidste Del af det foreliggende Lovforslag. Han havde Betænelighed ved at tillade de Kommuner, der allerede havde faaet deres Vedtægt, selv med den Restriktion, som her i Lovforslaget er knyttet til Tilladelsen, at forandre det Bestaaende, forudsat dog, tilspøiede det ærede Medlem, at der i Kommunalbestyrelsen ikke var et Flertal af faste Eiendomsbesiddere. Hvad angaar dette Sidste, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at jeg tror, at det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at der ikke eksisterer mange Byraad her i Landet, hvor ikke de faste Eiendomsbesiddere have Majoritet. Saa vidt mig bekjendt er det Tilfældet de fleste Steder; i alt Fald i de Kommuner, jeg kjender, ere de faste Eiendomsbesiddere i overvejende Flertal. Men jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, at der er adskillige Kommuner, som i de sidste Aar have faaet deres Vedtægter stadfæstede, og paa Grund af Loven af 1863 ere blevene nødt til at gaa meget langt ned med de faste Eiendommers Bescatning. Ogsaa for dem er det af Betydning, at dette Lovforslag kunde vinde Sanktion, og derfor er det, at Ministeren saa vidt mig bekjendt har samtykket i, at disse Kommuners Vedtægter ikke træde i Kraft, forinden det var afgjort, hvilken Skæbne dette Lovforslag maatte faae. Jeg skal i den Henseende indskrænke mig til blot at nævne et Par Kommuner. Der er f. Ex. Helsingørs Kommune. Den har sin Vedtægt stadfæstet, og der gjælder de samme Forhold, som jeg oplyste med Hensyn til flere andre større Kommuner her i Landet, at ved Vedtægten ere de faste Eiendomsfatter gaaede meget betydelig ned. I Aaaret 1853—62 vare nemlig i Helsingør de faste Eiendomsfatter 25 pCt. af samtlige Statter, i Aaaret 1869—78 ere de stegne til 26 pCt., men i Vedtægten ere de sunkne ned til 16 pCt. eller omtrent til $\frac{1}{6}$ af samtlige Kommunefatter, og Formue- og Leilighedsfatten faar paa engang en Forøgelse af 14 pCt., uagtet den siden 1863 alt var stegen med 68 pCt. I den anden Kommune, nemlig Nyborg, er Forholdet endnu stærkere. Der havde i Aaaret 1853—62 de faste Eiendomsfatter udgjort 16 pCt. af samtlige Statter og i Aaaret 1869—78 15 pCt. Ved Vedtægten sank de ned til 6 pCt. af hele Kommunefatten, og Formue- og Leilighedsfatten steg som Følge heraf med 10 pCt., uagtet den i Aarenes Løb siden 1863 alt var stegen 156 pCt. Jeg tror derfor virkelig, at det vilde være ubilligt, om man ikke ogsaa vilde tillade de Kommuner, som allerede have faaet deres

Vedtægter stadfæstede, at tage dette Spørgsmaal under fornyet Overveelse, og hvis de finde det i Kommunens Interesse at forhøje de faste Eiendomsfatter indtil en Sjettedel af den nuværende Skat, som Loven af 1863 anser for Minimum, da ogsaa at tillade dette. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem paa andre Omraader holder stærkt paa, hvad man kalder den kommunale Selvstyrelse; men det forekommer mig ikke, at han er ganske villig mod Kjøbstadkommunerne, naar han ikke ogsaa i dette Tilfælde vil give dem Frihed til at bedømme og tage Bestemmelse om et Forhold, som er saa overordentlig vigtigt for hele Kommunens Fremtid.

Madsen: Angaaende den sidste Bemærkning af den ærede sidste Taler vil jeg sige, at jeg ganske vist i Almindelighed er for Kommunernes Selvstyrelse, men det vil dog sige, for saa vidt som den udføres i det enkelte Aar, for hvilket Bescatningen gjælder. Derimod bliver det noget ganske andet, naar Bescatningen kommer til at gjælde for en hel Række af Aar, thi i saa Tilfælde maa man dog virkelig ogsaa tage meget Hensyn til Mindretallets Stilling i den Henseende. For Resten havde jeg haabet, at det ærede Medlem vilde have sagt et Par Ord om Forholdet imellem dette Lovforslag og Lovforslaget om den mellemkommunale Bescatning, idet jeg jo nemlig før udtrykkelig sagde, at det netop ogsaa var Tidspunktet, som jeg havde Betænelighed ved, og at jeg meget kunde ønske, at Lovforslaget om den mellemkommunale Bescatning udkom, førend dette Lovforslag udkom. For Resten har jeg jo kun fremsat mine Betæneligheder føreløbig, og jeg har udtrykkelig sagt, at jeg vilde stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling ansaas vedtagen uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Koch): Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som allerede er nedsat angaaende Lovforslaget om den mellemkommunale Bescatning.